

Etelä-lin jakokunta
Risto Tolonen
Alapernuntie 19
91110 li as

LAUSUNTO 591/01.01/2018

li 19.4.2018

ASIA : LAUSUNTO LUONNOKSESTA KAUPALLISEN KALASTUKSEN KIINTIÖJÄRJESTELMÄÄ KOSKEVISTA LAIN JA VALTIOEUVOSTON ASETUKSEN MUUTTAMISESTA

Viite: MMM 15.3.2018 591/01.01/2018

Maa- ja metsätalousministeriön esitys ei ole toteutuskelpoinen koskien joella tapahtuvaa kaupallista kalastusta, esitykselle ei ole laillisuus- eikä kalataloudellisia perusteita.

1. Esitys on vastoin lijoen velvoitehoidon päätöksiä ja estää velvoitehoidon tulosten hyödyntämistä
2. Esitys ei edistä lohen luontaista lisääntymistä eikä edistä luonnossa lisääntyvien lohien kiertoa
3. Esitys on vastoin lohi- ja taimenstrategiaa
4. Esitys toteutuessaan vaatii lisää byrokratiaa ja lisää valvontaa, jota ei voi käytännössä toteuttaa
5. Esitys toteutuessaan vaatii kalastajilta ennustaja- ja tutkijakykyjä, jota on kohtuutonta vaatia kalastajilta.

Perusteluiksi esitetään

Säädösesitys on vastoin lijoen velvoitehoitoa

lijoen velvoitehoidolla saatava tuotto tulee hyödyntää merellisellä vaikutusalueella, viimeistään jokisuulla tai joella järkevällä ja taloudellisella tavalla. Ministeriö esittää nyt määräyksiä ja toteaa järjestelmän olevan tarpeen myös pyyntirajoitusten vuoksi. Pyyntirajoituksiin ei lijkialueella voi olla perusteita. Ei edes silloin, jos Raasakan voimalaitokseen on rakennettu kalatie, koska lijoen velvoitehoito on hyödynnettävä merellisellä vaikutusalueella, ei sisävesialueilla.

Säädösesitys ei edistä luonnonlohijokien luonnonkiertoa

Kaupallista kalastusta ei ole luonnonlohijoilla tai jos sitä on, niin on erittäin vähäistä tai hyvin rajoitettua ja sekä tiukasti säädeltyä. Valvonta ja toimet tulisi kohdentaa luonnonlohijoilla tapahtuvaan kalastukseen, ei ole mitään kalataloudellista perustetta laajentaa laki koskemaan koko maata.

Säädösesitys on vastoin lohi- ja taimenstrategiaa

Lohi- ja taimenstrategia mukaan lohen kalastus on kohdistettava mahdollisimman lähelle jokisuita. Iijoella lohenkalastus on tapahduttava järkevästi ja vastuullisesti viimeistään joesta. Kalastuksella ei vaaranneta millään tavoin luontaisia kalakantoja tai kalojen luonnonkiertoa.

Säädösesitys tuo byrokratiaa ja valvontaa, jota ei voida käytännössä toteuttaa

Jos säädösesitys toteutetaan nykymuodossaan, niin tarve byrokratian lisäämiseen ja valvontaa lisääntyy tavalla, jota ei ole mahdollista toteuttaa. Kun tavoite on kalojen luonnonkierron edistäminen, niin tavoitteen saavuttamiseksi ei tule luoda järjestelmää tai järjestelmiä, jotka ovat koko maata kattavia. Säädökset tulee kohdistaa alueilla ja pyyntitavoille, jotka edistävät kalojen luonnonkiertoa.

Säädösesitys vaatii kohtuuttomasti ennustajakykyjä

Ministeriön ehdotus lohenkalastuksen järjestämiseksi kalastajien ennakoilmoituksiin perustuvasta kiintiöjärjestelmästä ei ole käytännössä toteuttamiskelpoinen. Kalastajan tulisi tietää helmikuussa, kuinka paljon hän tarvitsee lohimerkkejä, siis kalastajan tulisi tietää talvella tulevan kesän saalismäärä. Vaatimus on kohtuuton. Kyseistä arvioita ei voi esittää kalastaja, ei paraskaan tutkija eikä kukaan muukaan.

Smottien menestyminen istutusten jälkeen on eri vuosina erilaista, lohi vaeltaa Itämerellä asti, luontainen kuolleisuus ja pyyntikuolleisuus voi vaihdella vuosittain suuresti. Vuonna 2017 otettiin käyttöön kiintiöjärjestelmän, jonka todellisia vaikutuksia ei voi tietää kukaan. Saalisvaihtelujen merkitys on lohen vaelluksen lopussa kaikista suurin. Miten tässä tilanteessa kalastaja voisi ennakoida tulevan vuoden saalistaan? Kun saaliit vaihtelevat vuosittain hyvinkin paljon, miten nämä saalivaihtelut kalastaja voisi ottaa huomioon? Kun ministeriö ottaa vielä itselleen perusteettomasti kalastuksen rajoitusmahdollisuuden, niin miten nämä saalisvaihtelut voitaisiin huomioida tulevissa kalastusjärjestelyissä tai ministeriön ehdottamissa kalastusrajoituksissa?

Voimalaitosjoilla kuten esimerkiksi Iijoella on käytettävissä ministeriön itse hyväksymällä tavalla toteutettu velvoitehoidon kalataloustarkkailu. Tarkkailusta saadaan kaikki tarvittavat tiedot, joita ministeriö aikoo selvittää luomalla täysin uusi, tarpeeton ja byrokraattinen järjestelmä, jolla ei ole käytännön toteuttamisedellytyksiä eikä kalataloudellisia perusteita.

Ministeriön tulee kiinnittää huomiota luonnonlohijokien kalastuksen ja saalismäärien seurantaan ja mahdolliseen rajoitukseen.

Etelä-lin hoitokunta

Rat Pak
H. Uusmäki
Moukku
Risto Liedes
Risto Paas
Markku Linn